

ترور ژنرال روسی

در مسکو

یک ژنرال روسی بر اثر بمبی که زیر خودرو وی تعبیه شده بود، صبح امروز دوشنبه در مسکو ترور شد.

ژنرال فانیل سارواروف صبح امروز بر اثر انفجار بمبی که زیر خودرو وی تعبیه شده بود، در مسکو کشته شد.

سوتلانا پترکون نماینده رسمی کمیته تحقیقات روسیه اعلام کرد که در پی انفجار این بپب ژنرال فانیل سارواروف رئیس اداره آمادگی عملیاتی ستاد کل نیروهای مسلح روسیه به علت جراحت شدید جان خود را از دست داد. برخی گمانه زنی ها حاکی از آن است که سرویس‌های ویژه اوکراین در این ترور دست داشته‌اند. در این ارتباط یک پرونده کیفری تشکیل شده است.در همین حال بازپرس‌ها و کارشناسان جنایی در حال بازجویی از شاهدان عینی و بررسی تصاویر دوربین‌های مداربسته هستند.

طرح ترور ژنرال‌های روسی که طی سه سال و نیم گذشته و همزمان با آغاز جنگ اوکراین شدت گرفته است، یکی از اقداماتی است که مسکو بارها آن را محکوم و اعلام کرده است که اوکراین برای جبران خسارت متحمل شده در میدان نبرده، به انجام این ترورها روی آورده است.سپهبد یاروسلاو موسکالیک نیز در ۵ اردیبهشت سال جاری در اقدامی مشابه و در انفجار خودرویی در بالاشیخا در حومه شرقی مسکو کشته شد. دمیتری پسکوف سخنگوی کرملین اوکراین را مقصر این ترور معرفی کرد و گفت: رژیم کی‌یف بار دیگر ماهیت واقعی خود را نشان داد.در همین حال نیز بیشتر کمیته تحقیقات روسیه در ۲۷ آذر ۱۴۰۳ اعلام کرده بود که یک وسیله انفجاری که در یک اسکوتر پارک شده در کنار ورودی یک ساختمان مسکونی کار گذاشته شده بود، در خیابان «ریازانسکی» مسکو منفجر شد که در نتیجه این حادثه، ژنرال کریلوف رئیس نیروهای دفاع رادیواکتیو، شیمیایی و بیولوژیکی نیروهای مسلح روسیه و دستیارش کشته شدند.

شبکه سی ان ان آمریکا به نقل از یک منبع آگاه اعلام کرد که سرویس‌های امنیتی اوکراین پشت ترور کریلوف بودند.پیش از آن نیز در ۳۰ مرداد ۱۴۰۱ داریا داگینا (Darya Dugina) دختر الکساندر داگین اندیشمند سیاسی روسیه که در غرب به مغز متفکر کرملین و متحد ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری این کشور مشهور است، در حادثه انفجار خودرو اش در نزدیکی مسکو کشته شده بود.

«

فن هونگدا استاد مطالعات خاورمیانه دانشگاه شانگهای یادداشتی در نشریه انگلیسی زبان «تینک چاینا» نوشته و در آن توضیح داده که چرا در شرایطی که ایران به دنبال حامیان جدید است، پکن حاضر نیست تهران را به عنوان شریک راهبردی خود قبول کند.

یلی پیری– فن هونگدا استاد مطالعات خاورمیانه دانشگاه شانگهای است. او در یادداشت خود در نشریه تینک چاینا می‌گوید: از زمان آغاز جنگ غزه–اسرائیل در ۷ اکتبر ۲۰۲۳، چشم‌انداز ژئوپلیتیکی خاورمیانه دستخوش تغییرات قابل توجهی شده است. ایران، دست‌کم در مقطع کنونی، در موقعیتی دشوار قرار گرفته است. «محور مقاومت» که تهران ده‌ها برای حمایت و تقویت آن هزینه کرده بود، نشانه‌هایی از فروپاشی بروز داده و خود ایران نیز هدف حملات مستقیم نظامی اسرائیل و ایالات متحده قرار گرفته است؛ حملاتی که جایگاه راهبردی منطقه‌ای ایران را به‌شدت تضعیف کرده‌اند.

این استاد دانشگاه چینی تصریح کرده که در این شرایط، تمایل ایران برای همکاری با چین به‌طور محسوسی افزایش یافته است. همکاری با ایران می‌تواند برای چین نیز سودمند باشد و همچنان ظرفیت‌هایی برای تعمیق روابط دوجانبه میان دو کشور وجود دارد؛ اما او توضیح داده که دشواری‌های انتخاب ایران چیست.

متن زیر مشروح یادداشت فن هونگدا در نشریه تینک چایناست.

از زمانی که اسرائیل در ۱۳ ژوئن جنگی را علیه ایران آغاز کرد و به‌ویژه پس از آن‌که ایالات متحده در ۲۲ ژوئن تأسیسات هسته‌ای ایران را بمباران کرد، نگرانی‌ها در داخل ایران – به‌ویژه در میان افکار عمومی – درباره تشدید درگیری‌ها افزایش یافته است؛ در کنار این نگرانی‌ها، امیدهایی نیز وجود داشت مبنی بر این‌که کشور بتواند از جنگ به‌عنوان فرصتی برای تحول جدی استفاده کند.

با این حال، این امیدها تا حد زیادی به ناامیدی انجامیده است؛ چراکه تصمیم‌گیران هنوز اصلاحات اساسی و ملموسی را اجرا نکرده‌اند. برای مثال، هرچند در شهرهای بزرگی مانند تهران، شمار بیشتری از زنان از پوشیدن حجاب خودداری می‌کنند، اما مسائل مربوط به پوشش زنان همچنان بسیار حساس باقی مانده است؛ موضوعی که در جنجال‌های گسترده پیرامون مارانن اخیر جزیره کیش نیز بازتاب یافت. آنچه نمی‌توان نادیده گرفت، تشدید بیشتر کشمکش‌های سیاسی در داخل ایران است. نیروهای خواهان اصلاح، که رئیس‌جمهور ایران، مسعود پزشکیان، نماد آنهاست، به‌رغم جنگ دوازده‌روزه با اسرائیل، بهبود محسوسی در وضعیت داخلی خود مشاهده نکرده‌اند.

ویدئو از دیدار سرگرمی‌های دو رئیس‌جمهور

"شورون" تنها شرکت نفتی آمریکایی است که دولت آمریکا آن را به عنوان دارنده حق مشروع فعالیت در ونزوئلا تحت مجوز به رسمیت می‌شناسد. این ترتیبات به کاراکاس امکان دسترسی روزانه به صدها هزار بشکه نفت را

می‌دهد که مشمول تحریم‌های آمریکا نیستند. دولت ونزوئلا با گسیل دو کشتی حامل نفت خام برای خروج از بنادر این کشور آمریکای جنوبی – از جمله یکی با اسکورت نظامی – در حال محک زدن محاصره نفتکش‌های تحریم‌شده توسط ترامپ است.

ویگه آمریکایی" اکسیوس" با اشاره به این موضوع نوشت:

هیچ‌کدام از این دو نفتکش توسط ایالات متحده تحریم نشده‌اند، بنابراین از نظر فنی آنها محاصره ترامپ را نقض نمی‌کنند.

در ادامه این گزارش آمده است: این جدیدترین بازی موش و گربه بین ترامپ و نیکولاس مادورو،

رئیس‌جمهوری ونزوئلاست که می‌تواند تنش‌ها در حوزه کارائیب را تشدید م‌کند. میلیون‌ها بشکه نفت در خطر است – به نظر می‌رسد درگیری نظامی بیش از هر زمان دیگری محتمل باشد. یکی از مشاوران ترامپ روز جمعه به اکسیوس گفت: "مادورو نمی‌داند با چه کسی سر و کله می‌زند."

حامیان مادورو او را به خاطر "بلوف" خواندن ترامپ تحسین کردند، اما تحلیلگران تصمیم برای اعزام دو نفتکش که در فهرست تحریم‌های ایالات متحده نیستند را راهی برای نشان دادن جسارت بدون به چالش کشیدن بیش از حد ترامپ دانستند.

"سمیر مدنی"، یکی از بنیانگذاران شرکت

بین الملل

بازی موش و گربه ترامپ و مادورو

با نفتکش های ونزوئلا!

ونزوئلا را یک "سازمان تروریستی خارجی" با FTOاعلام کرد.

ترامپ در ۲۴ نوامبر، کارتل "دو لوس سولس" را که وزارت دادگستری مادورو را به اداره آن در سال ۲۰۲۰ متهم کرده بود – زمانی که به اتهام قاچاق کواکئین تحت پیگرد قانونی قرار گرفت – در فهرست FTO قرار داد.

وزارت نفت ونزوئلا، –PDVSA– از سال

۲۰۱۹ تحت تحریم‌های ایالات متحده قرار دارد. با وجود همه حملات موشکی، قتل‌ها و تهدیدها، ترامپ آنچه را که به عنوان "فشار حداکثری" شناخته می‌شود، بر ونزوئلا اعمال نکرده است.

"شورون" تنها شرکت نفتی آمریکایی است که دولت آمریکا آن را به عنوان دارنده حق مشروع فعالیت در ونزوئلا تحت مجوز به رسمیت می‌شناسد. این ترتیبات به کاراکاس امکان دسترسی روزانه به صدها هزار بشکه نفت را می‌دهد که مشمول تحریم‌های آمریکا نیستند.

وزارت خزانه‌داری آمریکا هنوز ده‌ها نفتکش را تحریم نکرده است، اما تاکنون ده‌ها نفتکش ونزوئلا را در لیست تحریم قرار داده و بهانه بیشتری برای توقیف آنها به دولت ترامپ می‌دهد. این وزارتخانه همچنین تحریم‌های مالی را علیه اعضای خاصی از خانواده مادورو و بازرگانان مرتبط با دولت ونزوئلا اعمال می‌کند که موارد بیشتری از آن روز جمعه اعلام شد.

مادورو و دولت ونزوئلا "دزدی دریایی" ایالات متحده را محکوم کرده‌اند، یاهو‌گویی‌های "خیالی" و نامسج" ترامپ در رسانه‌های اجتماعی را محکوم کرده‌اند و تصاحب نفت ونزوئلا را یک اقدام "استعماری نو" نامیده‌اند.

ونزوئلا از سازمان ملل متحد درخواست مداخله کرده است. نیروهای مسلح ملی بولیواری (ارتش ونزوئلا) روز چهارشنبه در بیانیه‌ای با توسل به روح بین‌الملل‌داری انقلابی کشور، متعهد به مقاومت در برابر ایالات متحده شد.

در این بیانیه آمده است: "همزمان با گرامیداشت صد و نود و پنجمین سالگرد درگذشت سیمون بولیوار، به دولت آمریکا و رئیس جمهور آن می‌گوییم که ما از تهدیدهای خام و متکبرانانه آنها مرعوب نمی‌شویم؛ اینکه خود بولیوار و بسیاری دیگر از قهرمانان رهایی آمریکا، به ما آموختند که چگونه با امپراتوری‌های قدرتمند بجنگیم و آنها را شکست دهیم و اینکه عزت این ملت نه قابل مذاکره است و نه به راحتی شکست می‌خورد."

چرا پکن نمی‌خواهد به تهران اعتماد کند؟

بلندمدت برای رابطه با چین تدوین کرده است. به گفته او: «ما حتی از نیمی از ظرفیت‌ها استفاده نکرده‌ایم، اما از این‌که چنین منابع مالی بیشتری در اختیار ما نمی‌گذارد، ابراز ناراضایی می‌کنیم.» این دیدگاه‌ها امروز در ایران طرفداران بیشتری پیدا کرده‌اند.

به گفته هونگدا اینکه ایران مشتاق تعمیق هرچه بیشتر روابط دوجانبه با چین است، قطعاً برای پکن نکته‌ای مثبت محسوب می‌شود. به‌هرحال، فارغ از میزان تضعیف قدرت و نفوذ ایران، این کشور همچنان یکی از بازیگران مهم خاورمیانه – به‌ویژه در غرب آسیا – و نقشی غیرقابل جایگزین در هرگونه ترتیبات صلح و سیاسی منطقه‌ای دارد.تهران اما هزینه‌های سنگین سیاست خارجی مبتنی بر انکای انحصاری به واشنگتن را در گذشته تجربه کرده، اکنون به سمت دیپلماسی متنوع‌تر حرکت می‌کند. حتی در صورت بهبود روابط با کشورهای غربی مانند آمریکا، ایران به‌راحتی همکاری با چین را کنار نخواهد گذاشت.او در این بخش به یکی از مهمترین موانع تعمیق روابط ایران و چین اشاره کرده سات؛ هونگدا می‌گوید حتی خود ایرانیان نیز نمی‌توانند به‌طور دقیق آینده کنش‌شان را پیش‌بینی کنند و این عدم قطعیت، برای کشورهای خارجی – از جمله چین – به‌مراتب بیشتر است؛ عاملی که ناگزیر تمایل پکن برای تعامل گسترده با ایران را محدود می‌کند.

از منظر چین، تعمیق همکاری با ایران همچنان با موانع عملی متعددی روبه‌روست. نخست آن‌که تحریم‌ها همچنان بزرگ‌ترین مانع بر سر راه فعالیت شرکت‌ها و بنگاه‌های بزرگ چینی در ایران هستند. دوم، فضای سرمایه‌گذاری و تجارت در ایران تأثیرات منفی بر میزان اشتیاق و تمایل چین گذاشته و به‌ویژه محیط سرمایه‌گذاری ایران نیازمند بهبود جدی است. سوم، ابهام در مورد آینده ایران چین را به احتیاط بیشتر در تعامل با این کشور وادار می‌کند.این استاد دانشگاه در پایان می‌گوید به باور من، پکن امیدوار است تحریم‌های اعمال‌شده علیه ایران هرچه زودتر رفع شوند و آماده است در این مسیر نقش‌آفرینی کند. چین همچنین تمایلی ندارد ایران دستخوش تغییرات شدید و بی‌ثبات‌کننده شود. اگر ایران وارد مسیر توسعه‌ای سالم شود و تحریم‌ها کاهش یابند یا لغو شوند، چین تلاش خواهد کرد همکاری بااین‌طور با این کشور برقرار کند. در صورتی که اعتماد راهبردی متقابل میان دو کشور در سطح رضایت‌بخشی قرار گیرد، همکاری در حوزه نظامی نیز دور از انتظار نخواهد بود.

وزیر خارجه پیشین ایران، محمدجواد ظریف

زکریا گفت حمله نظامی به تأسیسات هسته‌ای ایران شاید برنامه را یک تا دو سال عقب انداخته باشد، اما توافق دیپلماتیک برجام می‌توانست تا دو دهه زمان بخرد و راحل پایدارتر باشد. دیپلمات پیشین آمریکایی با اشاره به تجاوز نظامی آمریکا علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، گفت که هنوز مشخص نیست این اقدام موفق بوده یا خیر.

«آنتونی بلینکن» وزیر خارجه پیشین آمریکا در گفت‌وگوی اختصاصی با «فرید زکریا» کارشناس و مجری شبکه سی‌ان‌ان درباره حمله تجاوزکارانه آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران صحبت کرد.

فرید زکریا که اجرای برنامه جپی‌اسی در سی‌ان‌ا برعهده دارد، از بلینکن پرسید: «شما مقاله‌ای در نیویورکتایمز نوشتید و گفتید حمله ترامپ به ایران یک اشتباه بود، هرچند امیدوار بودید که موفق شود. آیا منصفانه است بگوییم که این حمله موفق شد و شما در مخالفت با آن اشتباه کردید؟»

بلینکن نیز پاسخ داد: فکر می‌کنم هنوز برای قضاوت زود است. من واقعا امیدوار بودم که موفق شود، چون این مشکلی است که باید با آن مواجه شویم، اما اجازه بدهید کمی به عقب برگردیم.

وزیر خارجه پیشین آمریکا با اشاره به توافق برجام که در سال ۲۰۱۵ منعقد شد، گفت: البته ما در دوران اوباما توافق هسته‌ای با ایران را داشتیم. این توافق برنامه هسته‌ای ایران را در یک چارچوب محدود قرار داد و به‌طور مشخص تضمین می‌کرد که برای یک دوره زمانی نسبتاً طولانی، ایران بدون صرف زمان بسیار، یعنی حداقل یک سال یا بیشتر، قادر به تولید مواد شکافت‌پذیر کافی برای ساخت سلاح هسته‌ای نباشد.

او در ادامه تصریح کرد: اگر ایران تصمیم می‌گرفت توافق را نقض کند و به سمت تولید مواد شکافت‌پذیر برای سلاح حرکت کند، ما متوجه می‌شدیم و می‌توانستیم اقدامی انجام دهیم. این توافق حداقل یک دهه و احتمالاً ۱۵ تا ۲۰ سال زمان می‌خرد؛ برخی مفاد آن به‌تدریج منقضی می‌شد، اما می‌توانست تمدید شود.

بلینکن در پاسخ به زکریا که گفت «همپارن، برنامه ایران را به شکلی مشابه به عقب انداخت»،

باید نیروهای خارجی را از کشور بیرون کنیم

بیشتر اورانیوم با غنای بالای همچنان در ایران است

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گفت: آژانس معتقد است که بیشتر اورانیوم غنی‌شده با خلوص بالای ایران در این کشور باقی مانده است.

«افائل گروسی» مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در اظهاراتی مدعی شد که دیده‌بان هسته‌ای سازمان ملل در رابطه با تأسیسات هدف قرار گرفته ایران در جریان حمله متجاوزانه آمریکا «با کمبود اطلاعات جدی مواجه است، او که با خبرگزاری ریانووستی گفت‌وگو می‌کرد، افزود: «و این از دیدگاه عدم اشاعه، بسیار منفی است، زیرا حتی اگر این تأسیسات به‌طور جدی آسیب دیده باشند، درک روشنی وجود دارد که بیشتر اورانیوم غنی‌شده با خلوص بالای ایران هنوز در این کشور است. این از منظر عدم اشاعه بسیار حائز اهمیت است.»

پنتاگون پیش از این ادعا کرده بود که اقدام نظامی متجاوزانه آمریکا علیه ایران در ماه ژوئن منجر به نابودی کامل سه سایت هسته‌ای کلیدی ایران در نظرن، فردو و اصفهان شده و عقب‌گرد قابل توجه قابلیت‌های آن در این زمینه را در پی

آواره شدن ده‌ها هزار سودانی در «فاشر»

در جریان حمله نیروهای واکنش سریع به شهر فاشر بیش از ۱۰۰ هزار نفر از ساکنان آن و روستاهای اطراف آواره شدند. گزارش‌های بین المللی حاکی از آن است که بیش از ۱۰۷ هزار تن از ساکنان شهر فاشر و روستاهای اطراف آن در ایالت دارفور واقع در

حمله نظامی آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران

هنوز قابل قضاوت نیست

گفت: دلیل طرح این موضوع این است که ما هم دقیقاً همین فکر یا فرصت را داشتیم. ما مصمم بودیم که با این مشکل برخورد کنیم، سؤال این است که بهترین راه چیست؟

دیپلمات پیشین آمریکایی در ادامه گفت: مشکلی که ما با بمباران برنامه هسته‌ای داشتیم این بود که به‌، می‌توانست آن را بسته به ارزیابی شما، یک تا دو سال عقب بیندازد. اما اگر ایران تصمیم می‌گرفت آن‌را بازسازی کند، آن هم در عمق بیشتر زمین و در مکان‌هایی که ما به آنها دسترسی نداشتیم، چند سال بعد با مشکلی حتی بدتر مواجه می‌شدیم.

او با بیان اینکه «توافق دیپلماتیک برای ما ۱۰، ۱۵ یا ۲۰ سال زمان خرید و در عین حال این گزینه را حفظ کرد که اگر لازم شد، در آینده از زور استفاده کنیم»، تصریح کرد: بنابراین هنوز نمی‌توان قضاوت کرد، چون نمی‌دانیم ایران چه تصمیمی خواهد گرفت.

بلینکن در پایان گفت: امیدوارم که در نهایت به این نتیجه برسند که نباید این برنامه را دنبال کنند. اما نگرانم که در واقع چنین نکنند و در مقطعی، برنامه را به شکلی بازسازی کنند که خطرناک‌تر باشد.

«سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران گفته است تأسیسات هسته‌ای ایران در پی حملات تجاوزکارانه آمریکا رژیم صهیونیستی آسیب دیده است، اما دانش هسته‌ای ایران درون‌زاست و فناوری را نمی‌توان بمباران کرد.

وزیر خارجه ایران همچنین تاکید کرده که موضوع هسته‌ای ایران اساسا راه‌حل نظامی ندارد.

باید نیروهای خارجی را از کشور بیرون کنیم

وی اضافه کرد: اشغالگری با هر عنوان و بهانه‌ای حاکمیت ملی عراق را نقض کرده و خواست مردم این کشور را زیر پا می‌گذارد. این نماینده عراقی بیان کرد: در مرحله آتی باید شاهد اتخاذ یک موضع ملی یکپارچه برای بیرون راندن عناصر خارجی از عراق باشیم.

بیشتر اورانیوم با غنای بالای همچنان در ایران است

«دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا نیز اعلام کرده بود که پس از حملات اخیر ایالات متحده، سال‌ها طول خواهد کشید تا ایران برنامه هسته‌ای خود را از سر بگیرد.

در همین حال، مقامات جمهوری اسلامی ایران به اشاره به این‌که بمباران آمریکا به تأسیسات هسته‌ای غیرنظامی کشور خسارات جدی وارد کرده است، تاکید می‌کنند که تهران قصد دارد به توسعه برنامه انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز خود ادامه دهد.

آواره شدن ده‌ها هزار سودانی در «فاشر»

غرب سودان طی دوره حاکمیت نیروهای واکنش سریع بر این شهر از تاریخ ۲۶ اکتبر تا ۸ دسامبر جاری به دلیل گسترش ناامنی در منطقه آواره شده‌اند.در این گزارش‌ها آمده است، در مجموع ۲۴ هزار و ۲۲۱ خانواده از مناطق مذکور خارج شده‌اند و ۱۹ درصد از آنها خود را به دیگر ایالت‌ها در سودان رسانده‌اند.

همچنین گزارش شده که این آمار نهایی نیست و با توجه به تداوم درگیری‌ها در سودان احتمال افزایش آن وجود دارد.

لازم به ذکر است که جنگ داخلی در سودان از آوریل ۲۰۲۳ به دلیل شدت گرفتن اختلافات میان ارتش و نیروهای واکنش سریع مبنی بر ادغام این نیروها در نهاد نظامی کشور آغاز شد. این درگیری‌ها ۱۳ میلیون آواره برجای گذاشته است.